

228. Tuna bro, Ö. Husby sn, Östkind's hd.

Pl. LXXXI. Fig. 3.

Runstenen upptäcktes 1906 på hösten vid plöjning i en åker på östra sidan om vägen straxt söder om Tuna bro, liggande med toppen något högre än foten, så att plogen skrapade mot stenens topp. Stenen framkördes av jordägaren till Stora Berga gård.

Ämnet är ljusröd, ådrig granit, på stenens nedre del med svarta ådror. Höjden är efter stenens mitt 1,53 m, bredden vid foten 61 cm, vid toppen tangerande nedre slinglinien 36 cm, tjockleken i toppen 21 cm, nedtill vid ristningens slut 17 cm. Slingans bredd är 8—10 cm. Ristningen tydlig, om ock ej särdeles djup.

Första namnet är **hipinkun**; bistavarna på **h** äro svåra att urskilja, den på **k** så gott som förstörd. Ut **rastu** har **s** formen av ett streck; en fåra, som utgår 2 cm ovan dess spets snett nedåt höger, är alltså icke huggen; i **u** äro stav och bistav nästan jämlöpande. Därpå följer liksom högra övre armen av ett snett kors.

Ordet 'efter' utgöres av runorna **ƿ↑ ft** i raden och **ir** under raden; på **f** utgår 2 cm från nedre bistavens utgångspunkt en stav, som lutar åt vänster, till nedre slinglinien för att rätta glömskan av det begynnande **i**; troligen avses att därmed skaffa ny stav åt **f**, så att staven till **f** kan läsas som **i**, vilket utbyte kunde tydliggöras vid ristningens fyllande med färg. Ristaren har måhända vid **u** i **rastu** trott sig vara vid **u** i **ufak** och fortsatt med **f**. I **buanta** äro bistavarna på **b** skilda $\frac{1}{2}$ cm på mitten av staven. Skiljetecknet efter **sin**, vars **s** ock är ett streck, torde ha funnits men kan ej fastställas, så ock efter **hilbi**, däremot finnes avgjort intet mellan **kup**, **ant** och **hans** men en punkt efter **hans**.

Inskriften är följande:

hipinkun × **kiafluk** : **rastu** × **fit** (under raden: **ir**) · **ufak** : **buanta** · **sin** **hilbi** **kup** **ant** **hans** ·

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Namnet **hipinkun** motsvarar fsv. **Hidhingun*, som självt icke förekommer, men vars delar ingå i flera namn; **kiafluk** motsvarar fvn. *Gjaflaug*. Då det knappt är troligt, att båda kvinnorna varit den avlidnes hustrur, har väl Hidingun varit hans hustru, Gjaflög deras dotter.

Översättning: Hidingunn Giavlög reste efter Ofag, sin man. Hjalpe Gud hans ande!

229. Varby, Ö. Husby sn, Östkind's hd.

Pl. LXXXII. Fig. 1.

Litteratur: B. 1150; L. 1116; W. 50; *Ransakn.* 1667—84; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötl.*, s. 589; P. A. Säve, *ATS.* II, s. 104; *Reseber.* 1862, s. 50, teckn.; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1871, s. 138, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 39, teckn.

Runstenen vid Varby åsyftas uppenbarligen, då det säges i *Ransakn.*: »Den andre ligger på een löt wijd pas en fierdingzwägh från kyrkian, war nedhsunken i jorden och